

DOMOVINA

Oglaš:

Na 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 30 vinarjev, vsaki 1-20 K, posilna, posmrtna in reklama 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sežana ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva a. 16, Tel. 72.

Narednina:

Na obo „Domovine“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 8 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Poškovna številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Pred prihodom regenta Aleksandra v Slovenijo.

Potovanje prestolonaslednika, regenta Aleksandra, se ima izvršiti tako, da pride regent 27. t. m. popoldne v Ljubljano, kjer ostane 27. in 28. junija. 29. bi imel oditi na Bled, 30. pa v Celje in Maribor. Ker pa je čas prestolonasledniku vsled nujnih vladnih poslov odmerjen, gre le še za vprašanje, ali ostane v Sloveniji tri ali pa štiri dni. V prvem slučaju bi imelo odpasti ali potovanje na Bled ali pa v Celje in Maribor.

POZIV NARODNIM DRUŠTVOM IN KORPORACIJAM.

Pripravljalni odbor za sprejem prestolonaslednika v Ljubljani ponavlja svojo prošnjo,

ki jo je staval na sestanku zastopnikov narodnih društev in korporacij v Mestnem domu, naj dotičnim pododsekom čim prej javijo svojo udeležbo, nadalje približno število sodelujočih članov, oziroma oseb, ki prihajajo v poštev pri sprejemu prestolonaslednika, ter vse podatke, ki so potrebni za pregled in razvrstitev posameznih skupin, društev, korporacij itd. Vsi zainteresirani, ki niso zastopani v gori navedenih društvih, naj se obrnejo naravnost na Pripravljalni odbor deželne vlade za sprejem prestolonaslednika, vladna palača, telefon št. 20.

ZNIZANJE IZVOZNE CARINE ZA ZGODNJE SADJE.

Finančno-gospodarska komisija je na predlog demokratov sklenila, da se zniža izvozna carina za zgodnje sadje na dva dinarja za 100 kg. Glede hmelja je bilo zaključeno, da se bodo vsa plačila izvrševala v naši valuti, glede carine pa pade odločitev, kakor hitro pridejo obvestila, po čim je savinjski hmelj na svetovnem trgu.

TA NESREČNA „AVALA“.

LDU. Beograd, 15. junija. Časniki poročajo, da je te dni došel na posebno povabilo d'Annunzia na Reko francoski časnikar Richard. Ta Richard se je mudil pred 10 meseci v Splitu, kjer je vohunil za Italijo in je bil stavljen pod nadzorstvo naših oblasti. Nekega dne je izginil in odpotoval v Beograd. Isti Richard je bil končno do zadnjega časa nameščen pri francoski novinarski agenciji „Avala“.

UPOR USMILJENIH SESTER V PRAGI.

Praga, 15. junija. (Izvir. por. „Domovine“.) V tukajšnjem samostanu usmiljenih sester je izbruhnil upor. Sestre so poslale praškemu nadškofu spomenico, v kateri zahtevajo boljšo hrano, več svobode in odpravo redovnih pravil. Za slučaj, ako se ne ugotovi njihovim zahtevam, groze, da bodo priredile na samostanskem vrtu javno zborovanje, na katerem bodo razkrile vse samostanske skrivnosti. Sestre so si ustanovile tudi svoj sovjet, ki naj zastopa njihove težnje pred nadškofom in drugimi posvetnimi oblastmi.

RUSKO-POLJSKO VOJNA.

Dunaj, 15. junija. (Izvir. por. „Domovine“.) „Die Rote Fahne“ poroča iz Stockholma: Pri Vasiljkovu se nahajajo Poljaki v divjem begu proti severovzhodu. Ostavili so na cedilu ves svoj tren. Očividno je bilo, da bodo Poljaki po svojem porazu pri Polocku zastavili vse sile, da branijo svojo fronto. Poljsko armadno vodstvo je ponovno poizkušalo rešiti položaj, toda brez uspeha. Po zmagi pri Polocku so preložili Rusi težišče svojih sil na fronto ob Pripjetu.

UVEDBA BATIN NA OGRSKEM.

Budimpešta, 15. junija. (Izvir. por. „Domovine“.) Pravosodni minister je predložil narodni skupščini zakonsko predlogo glede uvedbe batin v slučajih trdovratnosti, nasilnosti, verižništva in odiranja. Batine se uvedejo samo za moške. Najvišje število udarcev je določeno na 25, najmanjše na 10, za mlade ljudi 5. Pred izvršitvijo kazni mora vsakega kaznjence preiskati zdravnik. Poslanec Homonnay je naglašal, da je uvedba batin za verižnike jako umestna in je zahteval, da se za trdovratne verižnike uvede tudi smrtna kazen.

OBSOJEN VELEIZDAJALEC.

LDU Beograd, 13. junija. Včeraj se je vršila pred tukajšnjim sodiščem razprava proti dijaku Nikoli Aleksiću, ki je bil obtožen zločina po § 87 srb. kaz. zak. (veleizdaja). Aleksić je plačan od Italije, delal za to, da pripade Dalmacija Italiji. S tem namenom je tudi pisal brošuro „Fiat justitia“. Govoril je tudi na nekem javnem shodu, ki ga je končal s klicem „Zivela italijanska Dalmacija“. Sodeloval je tudi pri listu „Idea Nazionale“. Denunciral je italijanskim oblastim svoje tovariše in dasi so vsi njegovi tovariši morali zapustiti Rim, je sam ostal tamkaj še nadalje. Sodišče ga je obsodilo na pet let tamnice in v plačilo sodnih stroškov.

Klerikalci nadaljujejo svojo zavlačevalno taktiko.

Pogajanja glede sestave pokrajinske vlade v Ljubljani so se te dni v Beogradu nadaljevala, dasi se klerikalci neprestano izogibljejo prejšnjemu dogovoru. Dr. Korošec je izjavil, da je njegova stranka pripravljena odstopiti demokratski stranki dve poverjeniški mesti, in sicer pravosodje in javna dela.

Zastopniki JDS so to ponudbo z vso odločnostjo odklonili, ker imajo v roki jasen dogovor, da pripade demokratski stranki ali mesto predsednika ali pa poverjenišvo za notranje zadeve in poleg tega še toliko poverjeniških mest, da bi bilo vsako preglasovanje v plenarnih sejah izključeno. Dr. Korošec o tem dogovoru po stari

klerikalni navadi noče nič vedeti. Zato so se zastopniki JDS podali k ministrskemu predsedniku dr. Vesniću, ki je pošteno izjavil, da imenovani dogovor v resnici obstoja, ter je prisilil dr. Korošca, da nadaljuje pogajanja. Le-ta pa pogajanja od dne do dne zavlačuje, nadejajoč se, da pride kak nepričakovan dogodek, ki bi razbistril položaj.

Vedeli smo, da imamo opraviti z jako zahrbtnim nasprotnikom, da pa bo tako nepošten, da požre besedo kar na celem, tega nismo verjeli.

Te dni se bo odločilo, ali je s klerikalci sploh še kdaj mogoč kak političen dogovor.

Iz narodnega predstavništva.

Beograd, 15. junija. (Izvir. por. „Domovine“.) Danes se je pričela specialna debata o volilnem načrtu. Razprava pomeni popoln polom Protičevega volilnega reda, ki je tako slab, da je bilo vloženih toliko izpreminjevalnih predlogov, da nista znala nanje odgovarjati niti Protić, niti poročevalec Petrović. Paragraf za paragrafom je bil nato vrnjen odseku. V triurni razpravi so bili rešeni samo prvi trije paragrafi. Nesrečni Protić je zakon sestavil tako slabo, da zamore trajati razprava še cele mesece, tudi v slučaju, ako nobena stranka ne vloži drugih izpreminjevalnih pred-

RADIKALCI IN KANCELPARAGRAF.

Srbski radikalci so glede „kancelparagrafa“ razdeljeni v dva tabora. Eni upoštevajo nevarnost klerikalizma, drugi pa si hočejo ohraniti prijateljstvo rimskih uslužbenecov. Zato je radikalna stranka sklenila, da prepusti svojim članom popolno svobodo glede glasovanja o tem paragrafu. Pričakovati je, da bo volilni red še ta teden popolnoma rešen in da bo tudi „kancelparagraf“ v predlagani obliki sprejet.

ZA PASIVNO VOLILNO PRAVICO DRŽAVNIH URADNIKOV IN POŠTEN VOLILNI PROPORČNI SISTEM.

V narodnem predstavništvu je predlagal nar. zastopnik dr. Novak, da se naj da pasivna volilna pravica tudi državnim uradnikom. Utemeljeval je svoj predlog s tem, da treba uradništvo z ustavo in službeno pragmatiko zagotoviti tako politično svobodo, da se nikdo izmed njih, ki bi morda postal poslanec, ne bo čutil odvisnega od države.

V isti seji je predlagal poslanec dr. Kramer, naj se razdelitev mandatov pri proporčni volitvi

logov, kakor samo one, ki so iz tehničnih razlogov neobhodno potrebni.

Že pri prvem paragrafu se je razvila velika debata, ker so demokrati upravičeno zahtevali, da mora biti v zakonu izrečno omenjeno, da se morajo izvršiti volitve za ustavodajno skupščino najdalje štiri mesece po sprejemu zakona in da se mora skupščina sestati 14 dni po končanih volitvah.

Pred pričetkom razprave o volilnem redu se je ministrski predsednik dr. Vesnić v toplih besedah spominjal umorjenega albanskega prijatelja Jugoslovanov, Esad paše.

izvrši tako, da se najprej število oddanih glasov razdeli s številom mandatov v dotičnem okrožju. Stranke, ki imajo več glasov, kakor znaša ta prvi količnik, dobe toliko mandatov, kolikorkrat je prvi količnik zapopaden v številu za posamezno stranko oddanih glasov. Vsi ostanke se razdeležijo pri drugem skrutiniju, pri katerem tvori vsa država eno volilno okrožje. Pri skupnem državnem skrutiniju se zberejo vsi preostali glasovi, oddani za kako stranko v vsej državi. Na ta način bi se namreč skoro popolnoma uravnala krivica, ki bi lahko zadela kako stranko zaradi neupoštevanja preostalih glasov.

ODPOSILANSTVO JAVNIH NAMEŠČENCEV V BEOGRADU IN DR. KOROŠEC.

V ponedeljek je prispelo v Beograd odposilanstvo javnih nameščenecov, da intervenira zaradi povišanja uradniških draginskih doklad. Pod vodstvom predsednika državnih nameščenecov, gospoda Lillega, so hoteli uradniški zastopniki govoriti tudi z ministrom dr. Korošcem, ki pa jih je prav odurno odklonil in jih ni hotel sprejeti. Odslavljal jih je z opombo, da jih morda sprejme drugi dan.

Italija pred polomom.

Jadransko vprašanje, ta najtežji problem mirovne konference, se je že večkrat nahajalo tik pred rešitvijo in vendar je v zadnjem hipu vedno prišlo kaj vmes in končna rešitev tega težkega vprašanja je bila zopet odložena za nedoločen čas.

Povzročili so vsako odgoditev vedno Italijani, ker so napačno špekulirali s časom, misleč, da čim dalje se rešitev odlašja, tem ugodnejša bo ona za njih, ker v svoji omejenosti so bili Italijani vedno trdno prepričani, da je Jugoslavija nestvor, ki mu ni sojeno dolgo življenje.

Kaka zmota! Jugoslavija je po svojih sestavnih delih sicer zelo različna, ali ne bolj kot Italija, ker Slovenec se lažje sporazume z Macedoncem kot italijanski Pijemontez s Kalabrezom ali Sicilijancem in jugoslovansko narodno jedinstvo sloni že sedaj, v svojem začetku, najmanj na tako trdni podlagi, kot italijansko narodno jedinstvo, najbrže pa še na trdnjši podlagi.

Razen tega naša mlada, krepka država tako rekoč raste na naših rodovitnih poljih, kjer rodi žito v takih blagoslovljenih množinah kot malokje v Evropi in žito je danes več vredno kot čisto zlato, ker naše žito je ona skrivnostna moč, ki vedno višje dviga vrednost našega papirnatega denarja in vedno bolj k tlom tlači vrednost raznega tujega denarja. Naši stotisoči vagonov žita bodo dvignili Jugoslavijo gospodarsko in gospodarsko močna država postane sama po sebi tudi politično močna. In zato bo blagoslovljena rodovitna jugoslovanska zemlja in blagoslovljen pridni jugoslovanski kmet, ki jo obdeluje in ustvarja s tem pogoje sreči in blagostanju!

Jugoslavija je torej vse prej kot pred polomom, ona se razvija in okrepljuje, njena moč je vsak dan večja, zato se pa nahaja pred polomom oni, ki je nam prerokoval polom — naša soseda Italija, ki se trese v svojih temeljih zaradi gospodarskih težav, ki viječejo za sabo tudi politične in socialne težave in zmešnjave.

Kruha, vsakdanjega kruha primanjkuje v Italiji, ljudstvo strada v besede polnem pomenu in prazen želodec je vedno bil in tudi ostane — največji upornik. Italijansko ljudstvo, sestradano, nago in boso, se vzdiguje proti mogočnikom, ki vodijo državo, pa ljudstvu ne morejo ali pa ne znajo pomagati, italijanski vojaški oddelki bežijo pred albanskimi vstaji, vso Albanijo so že izpraznili in samo v Valoni se še držijo s težko muko in menda je samo še vprašanje časa, kdaj jih Albanci poženejo tudi iz te poslednje postojanke in pomečejo v morje, da se napijejo te slane vode, na kateri bi tako radi vladali kot neomejeni gospodarji.

Italijanska vlada pošilja nove čete v Albanijo, ali te se upirajo, ker vedo, da v tuji deželi ničesar iskati nimajo, ker se jim studi roparska vojna, temveč hočejo, da bi Italija vodila politiko miru, ker mir in prijateljstvo s sosedi, to je za Italijo najnujnejše, to je za njo vprašanje vsakdanjega kruha.

Mogotci v Rimu in zaslepljeni italijanski imperialisti tega še vedno ne uvidevajo, oni še vedno ne verujejo, da se nahaja Italija pred polomom. Novo vlado sestavi s pomočjo klerikalcev Giolitti, ki je za to, da Italija še bolj naglasi svojo osvojevalno politiko in se ne zadovoljuje z onim, v kar smo mi zaradi ljubega miru že privolili, temveč hoče več, on hoče da bi Italija zaslužila velik del Jugoslovancov in da bi postala neomejena gospodarica na Jadranskem morju.

Na zadnjo kocko stavlja Giolitti v družbi z italijanskimi klerikalci vse, in doživlja bo polom, ker Italija je preslaba in preveč sestradana, da bi proti nam mogla s silo kaj doseči — mi pa ne bomo odnehali, ker nam odnehati treba ni.

Tudi od svojih sedanjih zaveznikov Francije in Anglije se bo Italija pod Giolittijevo vlado popolnoma odtujila. Amerika ji je že zdavnaj obrnila hrbet in ji ne kreditira niti enega dolarja več, Francozi in Angleži pa že nezaupljivo gledajo na svojo italijansko zaveznico, ki ima na čelu vlade — največjega sovražnika Francije in Anglije in prijatelja Nemcev, moža, ki je bil najodločnejši nasprotnik udeležbe Italije v vojni na strani zaveznikov in zaradi tega ves čas vojne ni mogel priti v parlament!

Mi smo lahko mirni, mi lahko čakamo, ker se nam nikamor ne mudi. Ako Italijani odlašajo z rešitvijo jadranskega vprašanja, naj le odlašajo, saj delajo to le na svojo škodo in v našo korist. Mi bomo stavili svoje zahteve, ki slonijo na pravici, takrat, kadar Italija ne bo več v stanju, da reče: ne!

Tudi tukaj se bo prej ali slej uresničil stari pregovor, da kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade, in ker so Italijani gnali stvar tako daleč, da mora v sporu zaradi Adrije ena stranka doseči polom, se jim bo želja pač uresničila — samo zgodilo se bo ravno nasprotno onemu, kar so si želeli: polom bodo doživeli oni sami in ne mi, ki smo s svojim zadovoljni in ne zahtevamo nič tujega.

Nas bodo rešila naša rodovitna polja, Italijo pa uniči nenasitnost njenih voditeljev.

„Domovina“.

Klerikalci prirede koncem meseca veliko nabiranje za — papeža in za klerikalne časopise. To se vidi, da se cerkev in umazana klerikalna politika čisto zmešata. Papež v Rimu in „Domoljub“ — to se izgovarja v isti sapi. Pa se še čudijo klerikalci, če gine spoštovanje do tega papeža...

Papež je v tem slučaju klerikalcem le za vabo: Ljudstvo ne ve, da je papež Lah kakor vsak drugi, da je na Reki izgnal hrvatsko škofijo in da so papeževi ljudje (laška stranka „Popolare“ v rimskem državnem zboru) najhujši imperijalisti, ki bi radi, da Logatec, Idrija, Postojna, Reka pridejo pod Italijo. Ljudstvu se pripoveduje, da je papež preganjan revež. Potem pa gre denar od ljudstva. Uporabi se za klerikalen tisk.

Ta strupen tisk moremo iztrebiti z dvema sredstvom: z agitacijo proti njem in s širjenjem demokratskega tiska.

„Domovina“ je najhujši trn klerikalcem v peti. Mi ne prirejamo „ofrov“ za naše časopise.

Brez tiska ni uspeha. Zato pa vprašamo vsakega pristaša: ali stori svojo dolžnost napram tisku? Koliko „Domovin“ je v kraju? 3 K na mesec lahko vsak žrtvuje. Tu ni izgovora! En sam okreten človek lahko v par urah pobere 100 naročnin in jih pošlje v Ljubljano na upravo.

Volitve se bližajo. Le v organizaciji je moč. A ni je organizacije brez tiska. Zdaj je čas za delo po skupnem načrtu.

Prva točka v tem načrtu je širjenje našega novinstva.

Dopisi.

Iz Ljubnega na Gorenjskem. Deželna vlada je poslala svojega nadzornika, da našim obrtnikom prepove čez osem ur delati; ali se morajo naši obrtniki uničiti? V naši vasi je že od nekdaj zelo razvita kupčija in obrt, osobito čevljarstvo se zelo lepo razvija, odkar imajo le-ti svojo zadrugo. Zelo je cvetelo nekdaj lončarstvo, od tega imamo danes dobre pečarje; pa tudi druge obrti imamo, vse pa se razlikuje od drugih obrtnikov po deželi v tem, da naši mojstri ne delajo samo za krajevne potrebe, ampak skrbijo za izvoz v daljni svet. Obrtniki so v splošnem pridni, skrbni, ne poznajo tistega brezdelnega pohajkovanja; vsled tega vlada splošno blagostanje, kajti le s pridnim delom je mogoče napredek in mogoča konkurenca na svetovnem trgu. Osemurni delovni čas je nezmisljen in neizvedljiv na deželi; je tako v škodo posamezniku kakor tudi naši mladi državi. Pretečeni teden pa ti pride odposlanec deželne vlade, nekaj obrtni nadzornik, zahteva to in ono in zapove, da se v delavnicah obrtnikov ne sme čez osem ur delati, in to ne učenec, ne pomočnik. Predolgo bi bilo naštevati vse posledice tega zakona za mojstre po deželi, za učence in pomočnike, ker bomo to obravnavali v našem „Obrtnem vestniku“, pač pa vprašamo našo deželno vlado, na čigavo zahtevo nam pošlje svojega nadzornika, ko ni niti en pomočnik ali učenec dal povoda zato; pač pa so se eni kakor drugi izjavili proti temu. Na nekaj bi tukaj našo vlado opozorili. Ako že hoče tako ljubezno skrbeti, naj pošlje svojega nadzornika k nam in naj nas vpraša, kako šolo imamo, ali imamo kaj obrtnega pouka itd., in mu bomo takoj našli zahteve za naš obrtni naraščaj. Vzgjajmo k pridnemu življenju mladino, dajte nam dobre učne moči, da se v prostih urah učenec kaj nauči za svojo moško dobo. Obrtniki se pa postavimo odločno v bran proti splošnosti škodljivim odredbam.

Združeni obrtniki.

Podgrad pri Novem mestu. V nedeljo, dne 30. maja, so naši igralci Sokoli vpriporili igro „Lovčeva zaroka“ in „Čevljar“. Pričakovali smo, da se bo to posnemanje vredno vzgojno delovanje marljivih Sokolov vsestransko vpoštevalo. A zmotili smo se. Z gotove strani, kjer imajo več zmisla

za vzgajanje sovraštva in zdražbarij, se je vpriporila divja gonja proti posetu predstav. Zlasti ženskam tretjerednicam je bila predstava odločno prepovedana. In posledica? Pri predstavi, ki se je vršila kljub vsem mogočim neprilikam in kljub slabemu vremenu, ni bilo opaziti prav nobene ženske, a nekaj nezavednih, nahujskanih fantov je s povzročevanjem nemira in nereda oviralo in motilo predstavo. Prizadete protiagitatorje vprašamo: „Ali se tako dela za ljudsko izobrazbo?“ Res sramota za faro Podgrad, da se je zamogel dogoditi tak kulturni škandal. Toda zapomnite si: Mi gremo naprej, mi strelci...

Mozirje. Višji šolski svet v Ljubljani je imenoval bivšega tukajšnjega učitelja Fr. Hribernika stalnim učiteljem na meščanski šoli v Celju. Kot večletni tukajšnji učitelj si je Fr. Hribernik s svojim tako vzornim vedenjem in s svojo tako vztrajno marljivostjo v šoli pridobil največje spoštovanje pri vseh tistih, ki vedo ceniti neizmerno vrednost dobrega in uspešnega šolskega pouka. Znal je tudi vzbujati zanimanje za pouk pri svojih učencih tako, da so z največjim veseljem prihajali v šolo. Učenci so ga pa tudi čez vse ljubili in spoštovali ter so z največjo pozornostjo sledili njegovemu stvarnemu pouku. Ko je pa odtod odšel v Celje, so se s solzami v očeh poslovili od njega in mu podarili v trajen spomin zlat prstan. Tukajšnji prebivalci mu k temu tako častnemu imenovanju prav iz srca čestitamo ter ga obenem zagotavljamo, da se bomo nanj kot vzornega učitelja in velikega prijatelja naše šolske mladine vedno prav živo spominjali. Končno pa še vsi prav iskreno želimo, da bi bil vedno pri najboljšem zdravju in da bi tako tudi na svojem novem službenem mestu zamogel vse svoje bogate duševne in telesne moči posvetiti temeljiti in za življenje tako potrebni izobrazbi naše upapolne mladine in s tem tudi sreči in blaginji nam čez vse drage domovine!

Lepa njiva pri Mozirju. Tukaj je bilo dne 11. t. m. proti večeru tako strahovito neurje, kakršnega še pač nihče ne pomni. Potok Libija je tako narastel, da je odnesel mnogo lesa ter je razrdl brvi, mostove in jezove. Tudi cesta ob potoku je popolnoma razrušena. Voda je preplavila ose obrežje ter je njive in travnike posula s kamenjem. Vmes pa je padala strahovita toča, ki je popolnoma uničila sadje kakor tudi vse druge poljske pridelke. Tudi je pri tem neurju izgubil neki 14leten deček svoje življenje. Ljudje pa, ki jih je zadela ta tako velika nesreča, so čisto obupani.

Gospodarstvo.

g. Auerspergovi gozdovi. Vsled zakona o pripravi za agrarno reformo je meseca marca 1919 deželna vlada izrekla, da se fideikomisarna veleposest kneza Auersperga razlašča v prid državi, on pa da ima pravico na odškodnino, ako se ne dokaže, da je dobil posestvo v dar od Habsburžanov. Leta 1919. je poverjeništvu za agrarno reformo samo brez razpisa oddalo sečnjo za to leto po tedanji kroni domačim žagarjem. Vsled velikih zlorab je ministrstvo za agrarno reformo izdalo po sklepu ministrskega sveta predpis, da mora v vsej državi vsaka sečnja, ki jo odda kak državni urad, na licitacijo. Tak predpis je povsod in je še iz avstrijske dobe tudi pri nas v veljavi glede gozdov verskega zaklada. Ker so uradniki kneza Auersperga postopali grdo proti našemu ljudstvu in uganjali nacionalno politiko, je deželna vlada odstranila nekatere in zabranila Auerspergu vsak vpliv na upravo. Ljudstvo je bilo s tem zadovoljno in zahtevalo, da se odstranijo še nadaljnji uradniki, ki niso bili nepristranski. Ravno, ko je imelo poverjeništvu za agrarno reformo iznova letos oddati sečnjo, se je izvedelo, da hoče Auersperg na svojo roko oddati sečnjo za 15 let neki dunajski družbi, za katero stoji „Anglobanka“. Tej družbi bi prepustil, da ona potem v Beogradu poskrbi za potrdilo pogodbe. Tedaj je bilo na vladi Korošec-Protičevu ministrstvo... Naši interesi so se zblali, da v Beogradu zmaga korupcija. Če bi bila pogodba z Anglobanko potrjena, bi vsa naša dolenska žagarska industrija postala suženj židov, ki bi jim bila na milost in nemilost izročena. To vidi vsakdo in je nedvomno, da ne bi šlo, dokler so demokrati v vladi. Najmanj pa pod ministrom Krizmanom, ki je mož čistih rok, idealen branitelj agrarne reforme. Hudobna sumničnja nekaterih slovenskih interesentov, ki naj raje pred svojim pragom pometajo, Krizmanu ne sežejo niti do gležnjev. Pač pa naj se taki obrekovalci ne čudijo, če jim kdo vrata pokaže. — Pod vtišom strahu, da dobi sečnjo v roko „Anglobanka“, so

naši ljudje sklenili pogodbo z Auerspergom. Za odobritev pogodbe so nastale težave: 1.) ker je s tem, da se Auerspergu iznova da pravica, gospodariti z gozdi, storjen korak nazaj v prid tej nesimpatični prikazni, ki nas vse skupaj sovraži do krvi, 2.) ker država načeloma oddaja sečnjo le na licitaciji. Napram tem slabostim stoji pa **absolutna potreba, da ohranimo zaslužek domači industriji**. Ker se cene določijo vsako leto po onih tržnih cenah, ki pridejo za slovenski trg v poštev, ne more nihče reči, da bi domača industrija bila na škodo državi okoriščena, pač pa je izločena ona kapitalistična konkurenca, ki **trenotno** več ponudi, da ubije domačina, kesneje pa zlorabi položaj do kosti. Načelstvo JDS in klub naših poslancev sta se obširno pečala s to zadevo. Upati je, da se ista v kratkem ugodno reši v prid domači žagarski industriji. Prismojene grožnje od leve in desne s „svinčeno“ pestjo volilcev seveda situacijo ravno tako malo olajšujejo kakor krik o „korupciji“. Pameten in stvaren razgovor sploh več izda kakor „kajfanje“.

g. Tuj denar. Še pred par meseci so se pri nas ljudje kar trgali za vsak tuj denar, posebno za lire, ker so mislili v svoji zaslepljenosti, da je vsak tuj denar več vreden nego naš. Marsikateri teh zaslepljencev, ki ima več tujega, prav drago kupljenega denarja, je danes v skrbeh, ko vidi kako silno pada posebno vrednost lir in francoskih frankov in kako narašča vrednost poprej zaničevane jugoslovanske dinarske krone. V Beogradu ponujajo 100 lir za 70 dinarjev (280 kron), t. j. eno liro za 2 kroni in 80 vinarjev, ali za 70 par, in še ne dobijo kupcev. Da le sedanji finančni minister Kosta Stojanović še dolgo ostane na svojem mestu! Posledice njegove pametne finančne politike že vidimo in jih bomo že v teku tega tedna še bolj videli, ko bodo s povišanjem vrednosti naše dinarske krone padale cene posebno obleki in obuvalu!

Politični pregled.

Sedaj je definitivno sklenjeno, da pride v pri- bližno desetih dnevih

regent Aleksander na Slovensko,

da poseti tudi najzapačnejši del svoje države. Dvorni vlak, s katerim se pripelje regent, se bo ustavil tudi v Brezicah, Zidanem mostu in Litiji, kjer bo regent sprejel odposlanstva okoliških občin in drugih korporacij. V Ljubljani ostane menda dva dni, kjer bo njemu na čast slavnostna predstava v opernem gledališču, koncert „Glasbene Matice“ in tudi velika ljudska veselica, da more priti na ta način regent tudi v stik s slovenskim ljudstvom, ker je regent vse kaj drugega kakor so bili avstrijski cesarji in principi, ker je naše krvi in jezika in potomec kmečkega rodu, stoji zelo blizu ljudstvu in zato ga tudi slovensko ljudstvo pozdravi z ono pristrčnostjo, s katero ni moglo pozdravljati vladarjev tujega rodu, od katerih nič dobrega ni pričakovalo. Karadjordjeviči so naši, so Jugoslovani po krvi in jeziku in zato bo regent Aleksander pri svojem prvem prihodu na slovenska tla nad vse pristrčno pozdravljen in sprejet.

V Beogradu se nikakor ne morejo sporazumeti v zadevi

preosnove pokrajinskih vlad,

ker naši klerikalci nikakor nočejo odnehati in bi hoteli na vsak način obdržati na Slovenskem vso oblast v svojih rokah. Celo ministrski predsednik dr. Vesnić, ki je radikalec, torej zaveznik klerikalcev, stoji na stališču, da demokrati ne zahtevajo drugega kakor ono, kar je bilo sklenjeno pri sestavi koalicijske vlade v Beogradu, ampak naši klerikalci bi najraje snedli že dano besedo. Zastonj je njihov trud, ker časi neomejenega paševanja so že zdavnaj minuli in se ne vrnejo več, kakor se tudi njihova nekdanja zaščitnica Avstrija nikdar več ne vrne k nam.

Veliko razburjenje povzroča v klerikalnih vrstah še vedno

kancelparagraf,

ki se ga klerikalci boje kakor hudič križa, in s tem priznavajo, da so oni res zlorabljali cerkev in vero v politične namene. Ako to ne bi bilo res, ako bi naša duhovščina oznanjevala v cerkvi samo besedo božjo in ne sovraštvo, se klerikalci ne bi kancelparagrafa čisto nič bali, kakor se ga ne boji pravoslavna duhovščina in tudi mnogi katoliški duhovniki-poslanci, ki so tudi zato, da se kancelparagraf uveljavi. Iz tega, da so za uveljavljanje kancelparagrafa tudi katoliški duhovniki, se jasno vidi, da ta odredba ni čisto nič naperjena proti katoliški veri in cerkvi, temveč samo

proti onim duhovnikom, ki cerkev in vero proti verskim predpisom zlorabljajo v umazane strankarske namene. Skozi cela desetletja se je s prižnic pela slava ničvrednemu izdajalcu Šusteršiču in klerikalci hočejo še vedno biti nezmotljivi! Ne, politika ne spada v cerkev in zato — ven s kancelparagrafom!

V Albaniji se dogajajo prav čudne reči, tam

Italijani bežijo kakor zajci

pred razkačenimi Albanci, ki so sicer zelo majhen narod, ampak še vedno dovolj močan, da poženo v divji beg „hrabro“ in „zmagovito“ italijansko armado, ki sama še nikdar in nikjer ni dosegla nobenega uspeha, temveč je bila vedno in povsod tepena, ako ni imela na svoji strani močnih zaveznikov, ki so namesto Italijanov zmagovali. Italijani so se pa potem bahali — s tujimi zmaganji.

Enako smo kakor v Albaniji bodo imeli Italijani, ali jo pa že imajo

z Giolittijevo vlado,

ki je sicer sestavljena iz vseh mogočih strank in stranic, ki je pa vendar položaj države poslabšala. Kruha tudi ta vlada ljudstvu ne bo mogla dati po nizki ceni, ker moka se mora v Ameriki plačati z dolarji, italijanska lira je pa vedno manj vredna, tako, da jo na naših borzah niti po 4 K že nihče noče kupiti, včasih so jo pa plačevali celo po 12 in še več kron! Niti sicer tudi ne bi mogel preskrbeti cenejšega kruha, ampak on je vodil vsaj politiko miru, ki bi dovedla sčasoma tudi Italijo v urejene gospodarske razmere, medtem ko jih bo Giolitti s svojim odlašanjem rešitve jadranskega vprašanja samo še poslabšal in tako pripravil in pospešil polom, ki je v Italiji menda neizogiben.

Avstrijska vladna kriza je iznenadila ves svet, najbolj pa menda Avstrijce same, ki sami ne verujejo, da so sploh še toliko močni, da prenesejo še kako vladno krizo in zato so kratkoma

suspendirali vladno krizo,

ker to bi bil res že prevelik luksuz za državo, ki se vsa nahaja v težki krizi. Zato so se Avstrijci tako zmenili, da bo dosedanja vlada še nadalje vodila državne posle, četudi med vladnima strankama ni sloge, potem se bodo pa izvršile nove volitve, ki naj razvozljajo krizo, ako bo to mogoče, ker Avstrija je preveč bolna, da bi v doglednem času mogla priti iz kronične krize.

Na rusko-poljskem bojišču v zadnjem času ni bilo nič posebnega, naenkrat pa slišimo, da so začeli

Poljaki s pregrupacijo svojih čet

v Ukrajini. Kaj pomeni „pregrupacija“, to vemo že iz leta 1914., ko se je avstrijska armada v Galiciji prvič „pregrupirala“, ker je bila temeljito tepena. Poljakom mora tudi slabo presti, ako so primorani svojo armado „pregrupirati“ in vidi se, da ni zastoj vrhovni poveljnik ruskih vojnih sil odlični vojskovodja general Brusilov, ki je tam nekje pri Kijevu poslal svoje konjenišvo Poljakom — za hrbet in „pregrupacija“ poljske armade je naravna posledica tega zaletavanja ruskega konjenišva v hrbet poljske armade.

Iz Moskve javljajo, da je tam izvršil

general Brusilov prevrat proti boljševikom,

ali te vesti nikakor še niso potrjene in jih je treba sprejeti z največjo previdnostjo. Sicer ima general Brusilov, kot vrhovni poveljnik ruske armade, precejšnjo moč v svojih rokah, ampak prevrat bi prišel vseeno še malo prezgodaj. Tak prevrat v sedanjem času tudi ne bi bil v korist Rusiji, ki se mora v prvi vrsti vojskovati proti zunanjim sovražnikom. Boljševizem v sedanji obliki se pa takointako ne bo več dolgo držal.

Nemška kriza se še vedno vleče in sedaj je poverjena sestava nove vlade centrumašu (klerikalcu) dr. Timbornu, ampak veliko vprašanje je, ako bo ta mogel sestaviti vlado, ki bi imela za sabo delazmožno večino v parlamentu. Razmere v Nemčiji so take, da je

vsaka vlada brez socialstov nemogoča,

tako močni so socialisti, posebno ako vse njihove struje enotno nastopijo, kar bi se gotovo zgodilo, ako bi bile vse potisnjene v opozicijo. Zato je rešitev nemške vladne krize težak problem, ki ne zanima samo Nemčije, temveč tudi zaveznike, ki ne vedo, kaka bo nova vlada in kako stališče bo ona zavzela nasproti mirovni pogodbi.

Novosti.

n. 17 let je preteklo v torek, dne 15. junija, odkar je velika srbska narodna skupščina v Beogradu soglasno izvolila princa Petra Karadjordjevića za srbskega kralja. S prihodom kralja Petra je začela Srbija novo življenje. Vse delovanje dinastije, kakor tudi njenih državnikov je bilo usmerjeno za uresničenjem velikega cilja — zedinjenju troimenega naroda. Zmagoviti balkanski vojni je sledila strašna evropska vojna, v kateri je moral junaški srbski narod sicer izpiti čašo bridkosti do dna, a je prinesla tudi avstrijskim Jugoslovanom toli zaželeno svobodo izpod tisočletnega tujega jarma.

n. Sila ni mila. Star sem 60 let, duhovnik 37 let. Voliti ne znam, političnega boja se kot duhovnik ne udeležujem. Vržen sem torej na — cesto z dohodki mesečnih 200 K pokojnine in 255 K draginjske doklade. Kopati ne znam, vbogaime prositi me je sram. Lisice imajo svoja dupla in ptice svoja gnezda, jaz pa nimam prostora, kamor bi položil svojo glavo. Ljubi Jugoslovani! Kdor razpolaga s stanovanjem, katero lahko utрпи, naj mi odstopi dve sobi in kuhinjo. Prosim! Najno!

V Olševku, p. Tupaliče pri Kranju, dne 8. junija 1920.

Anton Berce,

župnik v pregnanstvu.

n. Strah pred nagobčnikom. V narodnem predstavništvu je v razpravi volilni red. Splošno pozornost je vzbudil § 95., ki prepoveduje vsem javnim nameščencem in tudi duhovnom vseh ver zlorabo poklica v politične agitacijske svrhe. Pri klerikalcih se je naravno pojavil hud odpor proti temu paragrafu. Naredili so nedolžen in razžaljen obraz in prišli na dan s trditvijo, da nikjer in nikoli niso katoliški duhovniki izrabljali cerkve v politične svrhe. Posebno jih jezi (v „Slovenec“ od 15. t. m. to odkrito priznavajo), da sta za kancelparagraf celo dva poslanca-duhovnika. Naenkrat se klerikalci potegujejo v „Slovenec“ tudi za „razžaljeno“ čast in ugled sodnikov. Zakaj se tako strašno boje kancelparagrafa, že vedo. Največji strah pred njim imajo tiči, ki so ga najbolj potrebni. Ako ga ne bi spoštovali, bi jih čakala špekambrica in izguba službe. Pridiga gospoda župnika v Domžalah pretečeno nedeljo se je že gibala v znamenju strahu pred kancelparagrafom. Pripovedoval je, kako strašne reči se gode na Češkem; trdil je, da je Jezusovo srce v sredo zabodeno. Prorokoval je hude čase v Jugoslaviji, kajti zadnjič da je smel govoriti svojim ovčicam tako svobodno iz prižnice. Domžalski župnik je vsekakor bolj pošten državljani, kakor „Slovenčevi uredniki. On vsaj pravi, da bi zakon, ako pride v veljavo, spoštoval; „Slovenec“ pa pravi, da bi se ga klerikalci ne držali.

n. Češko bogoslužje dovoljeno. „Slovenec“ ima zopet slavnostne dneve. Z velikim pompom naznanja, da je papež (v svoji nezmotljivosti seveda) nekako milostljivo dovolil češko bogoslužje. Kakšna milost! Le pogledite ljudje božji, kako so sveti oče dobri! Nam se pa stvar vendar ne zdi tako zgodovinskega pomena (v zmislu klerikalnega časopisja), kajti zadosti nam je znano, da češki duhovniki še niti mislili niso na to, da bi kdo papeža kaj vprašal, ko so začeli s češkim bogoslužjem, ali ko so se pričeli eden za drugim ženiti. Avtoriteta papeža je bila na Češkem že pred vojno precej „zrahljana“, sedaj ga pa sploh nihče več ne jemlje v poštev. Ali papež dovoli, ali papež ne dovoli — to je češki duhovščini popolnoma vseeno. Eno pa je gotovo: za papeža pomeni to precejšen udarec v obraz in sedaj mu že teče voda v grlo — za to se pa umika. S—k.

n. Esad paša umorjen. V Parizu je dne 13. 6. iz Rima došli 25letni albanski dijak Rusten Aveni ustrelil znanega voditelja Albancev, Esad pašo, ki je obležal na mestu mrtev. Atentatorja so takoj aretirali. Pri zasliševanju je izjavil, da je umoril Esad pašo zaradi tega, ker je bila njegova politika Albaniji škodljiva. Umorjeni Esad paša je znan zlasti iz balkanske vojne l. 1912., ko je branil Skader. Znanemu princu Wiedu je delal svoječasno velike nepravilike, istotako pa je tudi sedaj energično nastopal proti grabežljivosti Italijanov v Albaniji.

n. Ljubljanski socialisti (desničarji) so te dni kupili tiskarno J. Blasnikovih nasl. na Bregu z litografijo vred. Dali so zanjo vsoto 1.400.000 K, ki se pokrije iz takozvanega „amerikanskega fonda“ (10.000 dolarjev). V družbi, v kateri so sedaj dr. Milan Korun, Anton Kristan in Albin Prepeh, ostanejo še sedanji lastniki Poklukar s sorodniki kot družabniki.

n. **Odposlanstvo ljubljanskih kavarnarjev** se je zglasilo pri ministru za notranje stvari, da razloži notranjemu ministru Davidoviču želje kavarnarskega stanu.

n. **Podržavljenje trgovske šole v Ljubljani.** Ker je prešla uprava bivše dežele Kranjske v državno upravo, je vlada slovensko trgovsko šolo v Ljubljani podržavila in jo izpremenila v državno dvorazredno trgovsko šolo. Vpisovanje v pripravljalni razred in I. letnik deškega in dekliškega oddelka bo 6., 7. in 8. julija od 8. do 12. ure. V pripravljalni razred se sprejemajo le učenci, ki so dovršili 6. razred ljudske šole ali 2. razred srednje ali 1. razred triletno, oziroma 2. razred štiriletno meščanske šole in so stari vsaj 13 let. Za pripravljalni razred ni sprejemnih izpitov. V prvi letnik se sprejemajo učenci in učenke, ki so dovršili 4. razred srednje ali popolno meščansko šolo ali pripravljalni razred dvorazredne trgovske šole in so stari vsaj 14 let. Za te ni sprejemnega izpita.

n. **Mariborski nemški otroški vrtci,** ki so služili za časa Avstrije predvsem potujčevanju slovenskih otrok, so s prihodnjim šolskim letom razpuščeni.

n. **Predsedniške volitve v Ameriki.** Republikanska narodna skupščina je imenovala za svojega kandidata za predsedniško mesto v Združenih državah, senatorja Hardinga, ki se smatra kot bodoči naslednik Wilsona. Harding je izdajatelj časopisa „Steare“ in je doslej le malo nastopal v političnem življenju. Star je 55 let.

n. **Prepozno spoznanje.** Bivši avstro-ogrski general Alfred Kraus, ki je dne 2. decembra 1914 zasedel Beograd, a bil že čez 10 dni potem skupno z vrhovnim poveljnikom avstrijskih čet, Potiorekom, tako strahovito tepen od Srbov, da je sam sebi komaj rešil življenje, je izdal v Monakovem sedaj knjigo „Vzroki našega poraza v Srbiji“. Med drugim piše: „Srbe sem smatral in jih še smatram za naše, v vojaškem oziru najmočnejše nasprotnike. Skromni, pretkani, zviti, izredno okretni, dobro oboroženi, pod sijajnim vodstvom in oduševljeni za boj vsled silnega sovraštva proti Nemcem, so dajali avstrijskim in nemškim četam več opravka, kakor Rusi, Romuni ali Italijani.“ Pošteno, a prekasno spoznanje.

n. **Hotelski kontrolor.** V Košicah se poslužuje mestna občina v boju proti veriženju s hotelskimi sobami jako preprostega, pa vendar uspešnega sredstva. Došli tujci se morajo obrniti najprej na mestnega uradnika, ki posluje v vsakem hotelu. Ta jim proti pristojbini 5 K izroči nakaznico, s katero se je potem treba zglasiti pri vratarju, ki mora potem „brez nadaljnjega“ izročiti ključ od sobe. Ako v hotelu samem ni več praznih sob, kar zamore kontrolor po svojem pregledu takoj ugotoviti, potem dobe tujci nakaznice za privatno stanovanje. Mesto nima s pobiranjem te male pristojbine nobenih stroškov za plačevanje „hotelskih kontrolorjev“. Ali bi ne bilo morda umestno, ako bi se tudi po naših mestih uvedla podobna odredba?

n. **Miguel Cervantes: Tri novele.** Iz španščine prevel dr. Ivo Šorli. V Ljubljani 1920. Izdala in založila Tiskovna zadruga. 8°. 96 str. („Prevodna knjižica“, 3. knjiga.) Cena broš. K 10, vez. K 16. — Avtor nesmrtnega „Don Quixota“ je tudi med početniki španske novele. Izmed njegovih takozvanih vzornih novel je izbral dr. Šorli troje, za Cervantesa in za njegovo dobo posebno značilnih. „Prevvara z ženitvijo“ nam pripoveduje prastaro in vedno novo zgodbo o ženinu, ki išče „dobro partijo“, pa se ujame v lastno zanko.

Polna romantičnih zapletov je novela „Moč krvi“ in prav v duhu časa nam slika tretja izborna organizirano bratovščino vagabundov in tatov. — Prevodu je dodal prelagatelj informativen članek o Cervantesu. — Knjiga se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

n. **Vlom.** Železničarju Antonu Osolinu, ki je bil nekaj časa s svojo družino odsoten iz Ljubljane, so neznani vlomilci pokradli za 45.000 K raznega blaga. Ko se je vrnil, je našel stanovanje skoro popolnoma oplenjeno.

Po svetu.

p. **Toča, debela kakor glava.** Strašen vihar, tekem katerega je padala tudi toča, debela kakor glava, je pokrajino okoli mesta Richmonda na Angleškem popolnoma opustošil. Londonska meteorološka družba je zbrala posamezne kose in jih natančno zmerila. Vrh tega je bila toča tudi fotografirana. Velikost zrn, v kakršni so dospela ta na zemljo, je odvisna od daljave, iz katere so prišla in pa od toplote zraka, skozi katerega so prišla. Posamezna „zrna“, ki so padala okoli Richmonda, so bila debela kakor glava odraslega moškega in so tehtala skoro funt. Njih oblika je bila popolnoma okrogla.

p. **Kadilska tekma.** Srečni ljudje, ki imajo čas za take stvari! V dobi, ko se vrste svet pretresujoči dogodki, prihaja iz lahkoživega Pariza vest, da se je vršila tamkaj pred kratkim kadilska tekma. Neki tamkajšnji šofer se je namreč obvezal, da bo v dveh dneh pokadil 200 težkih cigar. V prvih 24 urah je pokadil 66 cigar. Po dvehurnem odmoru se je zopet lotil težavnega dela in naslednjega dne odložil ostanek zadnje, to je dvestote smotke. S tem je dobil stavo. Kadilske tekme so priljubljene zlasti po onih zapadnih krajih Evrope, kjer igra tudi rujno vince veliko vlogo. Ze leta 1723. se je vršila v Oxfordu na Angleškem stava, kdo bo poprej pokadil 10 dkg tobaka. Tekmovali so moški in ženske. Splošno se je mislilo, da bo zmagal neki krojaški pomočnik, ki je pušil hitreje kakor vsi drugi in je bil že blizu cilja. Toda pomočnik je nenadoma tako zbolel, da so se bali, da umre na licu mesta. Zmagal je neki stavbinski mojster, ki je puhal počasi in redno. Možakar je za nameček popušil po večerji še par pip tobaka.

p. **Nemci se izseljujejo iz poznanjskega okraja,** ki so ga morali odstopiti Poljakom. Dosedaj se je izselilo 185.000 Nemcev. Izseljevanje se še vedno nadaljuje. Samo v mestu Brombergu se je v par mesecih zmanjšalo število nemškega prebivalstva za 50 %.

p. **Bombni atentat.** Te dni je bil izvršen na ministrskega predsednika v Egiptu, Nasim pašo, bombni atentat. Atentat se je ponesrečil. Ranjene so bile tri osebe, ministrski predsednik sam pa ni bil poškodovan.

Razno.

r. **Kako dolgo bo trajala vojna draginja?** „Ako je dejanski resnično, da pričenjajo cene padati, potem bi predstavljalo to najhitrejšo okrepitev po veliki moderni vojni“, tako odgovarja „Daily News“ na neko vprašanje glede trajanja vojne draginje. Naraščanje cen, ki je spremljalo vse napoleonske vojne, je trajalo še približno osem let po veliki odločilni bitki pri Waterloo leta 1815. in tudi pozneje ni bilo nikdar več mogoče doseči cen prejšnjih časov. Krimski vojna (od

leta 1855. do 1857.) na splošne cene ni imela velikega vpliva. Toda nemško-francoska vojna (1870. do 1871.) je povzročila zopet splošno svetovno draginjo, ki je trajala najmanj pet do šest let, predno so se vrnili zopet redni časi. Sicer pa sedanja draginja ni pričela šele z vojno. Draginja je pričela že leta 1900. in je od tedaj trajno naraščala. Kar pa se tiče vprašanja, kdo je pričel tekmo med cenami in mezdami, ni niti najmanjšega dvoma, da so jo pričele cene. Kajti uradni izvidi o cenah dokazujejo, da so že štiri dni po izbruhu vojne cene narastle za 15 %, dočim je pričelo poviševanje plač šele mnogo pozneje.

r. **Mlade gospe v sivem.** V Angliji s strahom opazujejo, da število naglo osivelih mladih žensk silno narašča. Neki znan londonski lasuljar, ki je potrdil ta pojav, je izjavil, da je vzrok temu v prvi vrsti prenapenjanje živcev med vojno in pa dejstvo, da so se mlada dekleta sedaj posvečala raznim poklicom, ki povzročajo velike skrbi. Seveda so sivi lasje za službo po trgovinah vse prej kakor priporočljivi. Lasuljar je pripomnil dalje, da so se mu pripetili že celo slučajji, da so prišle v njegov lokal 27- do 30letne gospodične s popolnoma belimi lasmi, ali pa celo plešaste.

r. **Bavarski kralj in cesar Viljem.** Iz Monakovega se poroča: V procesu bivšega bavarskega ministra Auerja zaradi razžaljenja časti proti uredniku neodvisnega lista „Volkswille“, je kot priča zaslišani višji župan, ki se je jako pohvalno izrazil o Auerjevemu značaju, med drugim tudi naglašal, da je Auer med vojno dosledno zagovarjal sklenitev sporazumnega miru. Pri neki avdienci avgusta 1918. je Auer to svoje stališče čisto odkrito zagovarjal celo pred kraljem samim. K tej izpovedi je Auer potem pripomnil, da je takrat nasvetoval kralju, naj odpotuje k cesarju Viljemu v veliki glavni stan, toda kralj mu je odgovoril: „To nima smisla. Mene tako ne poslušaj!“ Časi so se medtem izpremenili. Sedaj tudi nekdanj vsemogočnega Viljema nihče več ne poslušaj.

Za smeh in kratek čas.

Red mora biti. Pred kratkim sem se pozno v noč vračal domov. Kar se mi približa neki nepridiprav in mi izmakne uro iz žepa. Pričel sem kričati na ves glas: „Policaj, policaj! Primate tatu!“ — „No, in kaj se je potem zgodilo? Ali ste dobili uro nazaj?“ — „Kaj še! Pač pa pozivnico za plačilo 10 K zaradi motenja nočnega miru.“

Čudež. Učitelj: „Janez, kaj razumeš ti pod čudežem?“ — Učenec: „Ako oče ne gre v gostilno!“

Poklon. „Povejte mi, dragi prijatelj, ali sem se od lanskega leta kaj izpremenila?“ Gospod: „Niti najmanj. Še vedno ste prejšnja stara!“

Primera. „Pred kratkim sem čital v časopisu o nekem procesu pred višjo instanco. Kaj pa je to?“ — „To ti takoj razložim. Višja instanca pri sodišču je približno isto, kakor pri tebi doma tvoja žena!“

Proda se večjo množino

starega časopisnega papirja

Poizve se v upravnistvu lista „Domovine“, Sodna ul. 6, vhod skozi vežo. Cena po dogovoru.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavnica
in rezerva okrog **K 50.000.000** —
Telefon št. 261.

Sprejema
vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev,
= valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. =
Brzjavni naslov: „Banka“.

Delniška glavnica
K 30.000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerva: okrog
K 10.000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metković, Opatija, Split, Sarajevu, Šibenik, Zadar, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in kiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predjume: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Telefon št. 257.